

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opus pulcherrimu[m] de tribus vsitatis christianoru[m]
actibus: oratione videlicet: ieiunio [et] elemosyna**

Guntherus <Parisiensis>

Basilee, 1507

VD16 G 4140

Capitulu[m] septimum

urn:nbn:de:hbz:466:1-30791

ne ipsa tam venusti nois expers remaneat/ se qz ipsam spūalif eisdē aūsa est censere vocabul. Celū quippe dicta est: vt i psal
 Ps. 103 mo: Extendēs celū sicut pellē.
 Ps. 8. Nūc celi pluralif: vt illud: Eleuata ē magnificētia tua sup celos. i. sup oēs scpturas: qz gl'ia christi ad quē loquit' p'pheta/ nullis pōt explicari scripturis. Et merito qdem sacre scripturē series celū aut celi nūcupat: q'ppe que nō solū diuinis p'ceptis/ r sacris admonitiōib' et exemplis/ in modū celi/ velut qdam stellaz varietate celata est: sed etiā mysterioz celestiu nobis celat arcana. In his g' celis r si q' preter istos alij reperiunt: deū qui nusqz absens est veracif esse p'fitemur: Sz qlif in eis esse credend' sit illud sūmope querēdū est. Neqz enī dignū ducim' arbitrari/ creatorē sic esse in creatis: quē admodū vna illarū in altera esse aut cogitat' aut cernit.

Capitulū septimum

Sunt igit' diuersi ac differētes modi/ q' b' aliquid in aliquo eē a philosophis/ r maxime peripateticis deprensū est. Est em' aliquid in aliquo localif. i. velut cōtentū in cōtinente: vt vinum in lagena. Et est aliqd in aliq' put accidēs i subiecto: velut albedo in homie: qz nec subiectū absqz accidēte: nec accidens ni

si in subiecto esse pōt. Et est aliquid in aliquo materialif. i. velut materia i materiato: siue illa in ipso permaneat/ vt ferruz in gladio: siue a sua proprietate deficiat/ vt in pane/ farina r aqua. Est etiam aliquid in aliquo originaliter/ vt id qd ab illo ducit originem: siue sub eadem specie teneat' vt fili' ex patre: qualiter nos omēs in luminibus adefuisse testat' auctoritas: siue in aliam speciē transferat' vt pullus ex ouo/ gramen ex semine. Et est aliquid in aliquo naturaliter/ vt elementū in elementato: velut ignis vel aqua in barba vel capillo. Amplius est aut' aliquid in aliquo finaliter/ vt beatitudo in bona vita/ victoria in bello: qm' illa bone vite/ hec autē belli finis est. Et est aliquid in aliquo causalif/ vt virtus in laude: qm' ex virtute laus sequit'. Preterea est aliquid in aliquo tanqz genus in specie/ vt in homine animal: qm' animalis appellatio rectissime homini coaptat': omnis em' homo animal est. Et est aliquid i aliquo quasi species in genere velut homo r equus in animali: qm' sub appellatione animalis tam hic qz ille continet'. Est quoqz aliquid in aliquo tanqz species i indiuiduis/ vt homo in socrate r platone: qm' vtriqz conuenit hominis appellatio: vterqz em' hō est. Et est aliqd i aliq' put indiuidua i specie/ ve

lur in homie socrates et plato: qm̄ uterq; sub hac specie conti-
netur. Rursum est aliqd̄ in ali-
quo vt totū in partibus/ velut
homo in anima et corpe: qm̄ in
his duob; totaliter homo sub-
sistit. Et est al. quid i aliquo vt
partes in toto/ velut in homi-
ne anima et corpus: qm̄ ex his
tm̄ duob; cōstituit homo. Cū
ergo his omnib; et forte pluri-
bus modis aliqd̄ in aliquo esse
dicant philosophi: deus nullo
istoz omniū/ vel in celis/ vl̄ in
re aliqua esse credēd; est. Neq;
em̄ alicubi est vt cōtentū in cō-
tinente: qm̄ ipse om̄ia cōtinet/
et cōtinet a nullo. Nec rursus
vt accidens in subiecto: qm̄ ip-
se accidens nō est/ sed ineffabi-
lis nature pura et simplex essen-
tia. S; neq; vt materia in ma-
teriato: qm̄ ipse omniū rerū est
artifex/ ita vt nullius materia.
De ceteris quoq; nisi plixitatē
fugerem; / similia conijci pos-
sent: ex quibus deū nullo pre-
dictozū modo/ vel in celis esse
vel in aliqua creatura/ facilli-
me pbaret. Verūtamen vt ali-
quid de tanta re presumat/ cō-
uenient vt arbitroz dici pōt: de-
um quidē in seipso p̄na virtu-
te subnixū esse atq; subsistere:
in angelis aut̄ celestib; et san-
ctis animab; iam corpe exu-
tis/ p̄ presentē diuine maiesta-
tis gloriā: in his vero sanctis q̄
adhuc in carne positi sunt/ per
inhabitantē gratiam: in reliq;

omnibus per essentiā/ potentia
am atq; p̄sentiam.

Prima petitio d̄ san-
ctificatiōe nois: Cap. viij.

Sanctificet nomen tuū.
Premissa inuocatione
patris/ quā filius ipse
monstrauit: q̄ nouerat patris
affectū: quibus videlicet p̄bis
ad exaudiendū facillime mo-
ueret: primo septem petitiones
dñice orationis/ eodē ordine q̄
ab ipso posite sunt/ exequi stu-
deamus. Sanctificet inq; no-
men tuū. Prima petitio est de
sanctificatione nois: et ideo qd̄
sit hoc nomen/ q̄liter ve sancti-
ficari valeat: curem; inspicere.

Capitulum nonum.

Nomen igit̄ patris/ siue
deus siue pater dicat̄:
bisariam distingui po-
test. Aut em̄ in sola voce consti-
tit: aut in re tm̄. Uocale nomē
est/ qd̄ tm̄ in sono vocis positiū
est: et ex sonis elementarib; cō-
pactū proferri potest/ et signis
visibilib; representari: vt hec vox
deus/ q̄ a deo in sola vocis pla-
tione posita intelligit̄/ vt vno
tempe in ore diuersoz hominū
et diuersis in locis audiat̄. No-
men aut̄ reale nil aliud est q̄ ip-
sa res: id est gloria diuine maie-
statis: quemadmodū aliquis
magni nominis dicit̄/ nō q̄ no-
men eius plurib; litteris abun-
det: sed q̄ ipse magne est aucto-
ritatis et fame. Et uomen quie